

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 159 – forslag til lov om ændring af dødsboskatteloven og forskellige andre love (Forhøjelse af grænser for skattefritagelse, ændringer som følge af arveloven og nye aktieavancebeskatningsregler m.v.)

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer kommentar til henvendelsen fra Advokaterne Sankt Knuds Torv (L 159 – bilag 3).

Kristian Jensen

/Kaj-Henrik Ludolph

Henvendelse:

Henvendelsen drejer sig om den definition af begrebet ”samlever”, der foreslås indsat i lovforslaget. Begrebsafgrænsningen i lovforslaget følger den nye arvelov derved, at samlevende defineres som personer, der kan oprette udvidet samlevertestamente til fordel for hinanden i medfør af arvelovens regler om udvidet samlevertestamente.

Advokaten påpeger, at referencen til arvelovens samleverdefinition efter hans opfattelse gør det tvivlsomt, om visse samlevende personer bliver omfattet af dødsboskattelovens samleverdefinition. Det drejer sig ifølge advokaten om samlevende par, hvor den ene eller begge parter er frasepareret eller er i uskiftet bo efter en tidligere afdød ægtefælle.

Advokaten stiller i forlængelse heraf følgende spørgsmål til skatteministeren:

1. Kan et samlevende par, der ikke opfylder betingelserne for indgåelse af ægteskab i ÆL §§ 6, 9 og 10, anses for samlevende i relation til forslaget til definition af samlevende par i dødsboskattelovens § 96, stk. 5?
2. Hvis spørgsmålet besvares bekræftende, bedes det oplyst, om det er hensigtsmæssigt i dødsboskiftelovens § 96, stk. 5 [må være dødsboskattelovens § 96, stk. 5] at henvise til arvelovens § 87-89, når der ikke dermed henvises til § 88, stk. 1.
3. Hvis spørgsmålet besvares benægtende, ønskes det oplyst, hvad der er begrundelsen for, at samlevende, der er separerede eller sidder i uskiftet bo, ikke kan betragtes som samlevende i relation til dødsbobe-skatning, når de som samlevende har køberet til fast ejendom, der har tjent som familiens bolig i medfør af dødsboskiftelovens § 111 a?

Kommentar:

Svar på advokatens spørgsmål 1:

Som nævnt i spørgsmål 2, refererer forslaget til et stk. 5 i dødsboskattelovens § 96 til arvelovens §§ 87-89, som omhandler betingelserne for, at den ene af to samlevende personer kan oprette udvidet samlevertestamente til den anden. Blandt betingelserne herfor er efter arvelovens § 88, stk. 1, nr. 1, at personerne ved oprettelsen af testamentet skal opfylde betingelserne i ægteskabslovens §§ 6, 9 og 10 for at kunne indgå ægteskab med hinanden. Det betyder,

- at parterne ikke må være slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller søskende, jf. ægteskabslovens § 6,
- at ingen af parterne må være i bestående ægteskab eller registreret partnerskab (herunder frasepareret), jf. ægteskabslovens § 9, og
- at dødsbobehandling ved bobestyrer eller offentligt skifte skal være indledt eller privat skifte efter en tidligere afdød ægtefælle til en af parterne afsluttet, jf. ægteskabslovens § 10; (denne betingelse er ikke opfyldt, hvis én af parterne er i uskiftet bo.)

To personer, der ikke opfylder arvelovens betingelser for at kunne oprette udvidet samlevertestamente, opfylder ikke betingelserne for at kunne anses for samlevende i relation til dødsboskattelovens § 96, stk. 5.

Advokatens spørgsmål 2 bliver dermed uaktuelt. Dog bemærker jeg, at en reference til ”§§ 87-89” ifølge fast lovfortolkningspraksis anses for at omfatte § 88, dersom der forefindes en sådan i den lov, der henvises til.

Svar på advokatens spørgsmål 3:

Jeg opfatter spørgsmålet som en opfordring til mig til at overveje, om det er hensigtsmæssigt, at samlevende par, hvor den ene er frasepareret eller er i uskiftet bo, ikke kan behandles som samlevende efter den nuværende affattelse af forslaget til dødsboskattelovens § 96, stk. 5.

Der er følgende muligheder:

- 1) Den nuværende formulering af dødsboskattelovens § 96, stk. 5, fastholdes. Det vil betyde, at dødsboskatteloven følger samleverdefinitionen i arveloven, og at det således ikke er nødvendigt at konstruere en særlig samleverdefinition i dødsboskatteloven. Denne løsning vil dog samtidig betyde, at de personer, som advokaten nævner, ikke anses for samlevende i relation til dødsboskattelovens regler.
- 2) Den nuværende formulering af dødsboskattelovens § 96, stk. 5, ændres, således at det angives, at de samlevende personer ikke behøver at opfylde betingelsen i arvelovens § 88, stk. 1, nr. 1. Det vil betyde, at de persongrupper, som advokaten nævner, vil blive omfattet af dødsboskattelovens samleverdefinition, selv om de ikke kan oprette udvidet samlevertestamente efter arveloven.
- 3) Dødsboskattelovens § 96, stk. 5, omformuleres, så der ikke refereres til arveloven, men derimod til betingelserne i dødsboskiftelovens § 111 a. Det vil – som løsningsforslag 2 – betyde, at de persongrupper, som advokaten nævner, vil blive omfattet af dødsboskattelovens samleverdefinition. Denne løsning forekommer dog mindre hensigtsmæssig: Dødsboskattelovens samleverdefinition udgør, som omtalt i bemærkningerne, en fremtidssikring, således at dødsboskattereglerne fremover vil kunne følge med i takt med eventuelle ændringer i den civile retlige lovgivning; det er ikke givet, at sådanne ændringer alene vil angå fast ejendom, der tjener boligformål. Det må derfor anses for uhensigtsmæssigt at koble dødsboskattelovens samleverdefinition sammen med den nævnte særbestemmelse i dødsboskifteloven.

Selv om jeg har forståelse for, at samlevende par, hvoraf den ene eller begge er frasepareret eller er i uskiftet bo, ønsker skattemæssig ligestilling med andre samlevende par, finder jeg det uhensigtsmæssigt, at dødsboskatteloven skal indeholde en samleverdefinition, som afviger fra den arveretlige definition. Jeg fastholder derfor den nuværende formulering af dødsboskattelovens § 96, stk. 5, og de sammenfaldende definitioner i arveloven og dødsboskatteloven.